

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 300/2018-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou TIMAR & partners, s. r. o., Štúrova 42, Šaľa, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Tibor Timár vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry v období od 1. januára 2017 do 20. decembra 2017 v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-619/NAKA-FP-BA-2014 a postupom prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v trestnej veci vedenej pod sp. zn. VII/1 GV 74/14/1000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou

namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v období od 1. januára 2017 do 20. decembra 2017 postupom vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry (ďalej len „vyšetrovateľ Policajného zboru“) v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-619/NAKA-FP-BA-2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“), ako aj postupom prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „dozorujúci prokurátor“) v trestnej veci vedenej pod sp. zn. VII/1 GV 74/14/1000 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ okrem iného uviedol:

„V trestnej veci obvineného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], štátne občianstvo: Slovenská republika (ďalej v texte tohto podania aj ako „sťažovateľ“ alebo „obvinený“ v príslušnom gramatickom tvare) bolo dňa 19.12.2014 Uznesením podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľovi vznesené obvinenie za skutok uvedený v enunciiate predmetného uznesenia, ktorý skutok je orgánom činným v trestnom konaní právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin Porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 pism. a) Trestného zákona.

V zmysle ust. § 209 ods. 2 Trestného poriadku vyšetrovanie obzvlášť závažných zločinov je potrebné skončiť do 6 mesiacov od vznesenia obvinenia. V danej trestnej veci je vedené vyšetrovanie od vznesenia obvinenia od 19.12.2014, čo predstavuje 36 mesiacov. Lehota uvedená v ustanovení § 209 ods. 2 Trestného poriadku bola neprimerane prekročená. Sťažovateľ však touto ústavnou sťažnosťou chce poukázať najmä na to, že vedenie vyšetrovania a vykonávania dôkazov za ostatné obdobie nie je možné považovať za plynulé a bez prietáhov. Sťažovateľ primárne poukazuje na skutočnosť, že od 01.01.2017 do 20.12.2017 bolo vykonaných iba 5 výsluchov svedkov (svedkovia [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] v dňoch 25.07.2017, 26.07.2017, 03.08.2017).

Sťažovateľ uvádza, že okrem uvedených úkonov na vykonanie dôkazov za účasti obhajcov neboli za predmetné obdobie 12 mesiacov vykonané iné úkony na vykonanie

dôkazov. Procesná situácia, že mandant je obvinený a v danej trestnej veci sa nevykonávajú priebežne úkony najmä dokazovania a prípravné konanie nie je ukončené, je neprimerané a nedôvodné.“

3. Sťažovateľ ďalej uviedol:

«Z dôvodu odstránenia stavu nečinnosti orgánu činného v trestnom konaní za predmetné rozhodné obdobie, sťažovateľ adresoval žiadosť o odstránenie prieťahov v prípravnom konaní porušovateľovi dňa 27.10.2017, ktorá bola porušovateľovi 2 doručená dňa 02.11.2017. Porušovateľ na predmetnú žiadosť zaujal stanovisko podaním zo dňa 14.12.2017, v ktorej uviedol, že „v danej veci jedná o veľmi náročnú trestnú vec, čomu zodpovedá aj primeraná dĺžka prípravného konania“. Prokurátor nevzhladol na nečinnosť vyšetrovateľa, pričom je potrebné uviesť, že ak je ako tvrdí prokurátor daná trestná vec sťažovateľa veľmi náročná, potom by uvedenej náročnosti mala zodpovedať aj činnosť vyšetrovateľa v prípravnom konaní, teda vykonávanie úkonov dokazovania priebežne. V danej veci sa však úkony na vykonanie dôkazov v prípravnom konaní zo strany vyšetrovateľa v období od 01.01.2017 do 20.12.2017 nevykonávajú priebežne. Sťažovateľ má za to, že vykonanie iba vyššie uvedených výsluchov za obdobie jedného roka je bezpochyby konania s prieťahmi a vykazuje nečinnosť v dokazovaní v danej trestnej veci v prípravnom konaní.»

4. Sťažovateľ napokon uviedol:

„Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v trestnom konaní prípravnom, na rozdiel od trestného konania súdneho, je podľa názoru Ústavného súdu SR vyjadrenom v jednotlivých nálezoach, odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba stíhaná na základe uznesenia o vznesení obvinenia voči nej. Právna neistota sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (spravidla vyšetrovateľ) navrhne podanie obžaloby, alebo v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní navrhne iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania.

Trestný poriadok predpokladá, že v prípravnom konaní môže dochádzať aj k prieťahom. Preto je v Trestnom poriadku počas konania v trestnej veci sťažovateľa ustanovené, že obvinený a poškodený majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania

žiadať prokurátora, aby boli odstránené prietahy vo vyšetrovaní alebo chyby v postupe vyšetrovateľa alebo policajného orgánu. Žiadosť nie je viazaná lehotou. Túto žiadosť, ktorú treba prokurátorovi ihneď predložiť, musí prokurátor bez meškania vybaviť. O výsledku preskúmania musí byť žiadateľ upovedomený.

V tejto súvislosti sťažovateľ poukazuje na to, že prokurátor žiadosť sťažovateľa zo dňa 27.10.2017, doručenú prokurátorovi dňa 02.11.2017 vybavil až dňa 14.12.2017, čo nie je možné považovať za vybavenie žiadosti bez meškania.

K odstráneniu právnej neistoty v trestnom konaní prípravnom preto dochádza až takým rozhodnutím, ktorým sa toto konanie končí bez toho, aby pokračovalo v trestnom konaní súdnom, alebo sa vydá rozhodnutie, na základe ktorého trestné konanie prípravné právoplatne končí bez podania návrhu na obžalobu trestne stihanej osoby.“

5. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na spravodlivé prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa č. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Prezídium policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, v období od 01.01.2017 do 20.12.2017 v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-619/NKA-FP-BA-2014 a pod sp. zn. VII/1 GV 74/14/1000 porušené bolo.

2. Ministerstvu vnútra SR, Prezídium policajného zboru, Národná kriminálna agentúra a Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp.zn. ČVS:PPZ-619/NKA-FP-BA-2014 a sp.zn. VII/1 GV 74/14/1000 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 1 500,00 Eur (slovom: jedentisíc päťsto eur) , ktoré je Ministerstvo vnútra SR, Prezídium policajného zboru, Národná kriminálna agentúra a Úrad špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky p o v i n n ý spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4 . *Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 374,80 € (z toho 62,46 Eur DPH), ktorú sú Ministerstvo vnútra SR, Prezídium policajného zboru, Národná kriminálna agentúra a Úrad špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky povinný spoločne a nerozdielne zaplatiť právnemu zástupcovi sťažovateľa Advokátskej kancelárie TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom Štúrova 42, 927 01 Šala, do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu. “*

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu (vrátane sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv a slobôd) je rozhodnúť o prijatí návrhu na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov.

8. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánom štátu (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 426/08).

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

12. Ústavný súd poukazuje na to, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje najmä na návrh výroku rozhodnutia ktorého sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti (m. m. III. ÚS 2/05, II. ÚS 19/05), keď navyše znenie petitu sťažnosti vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa nemá ústavný súd dôvod spochybňovať. Z petitu sťažnosti teda vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie označených práv v prípravnom konaní predmetnej trestnej veci, a to v presne vymedzenom úseku od 1. januára 2017 do 20. decembra 2017. Tým sú nespochybniteľne vymedzené hranice úseku prípravného konania, ktoré ústavný súd preskúmal z pohľadu namietaných práv sťažovateľom.

13. Ústavný súd v súčinnosti s vyšetrovateľom Policajného zboru zistil, že vo vymedzenom úseku (od 1. januára 2017 do 20. decembra 2017) prípravného konania v predmetnej trestnej veci boli vykonané tieto úkony:

- uskutočnili sa výsluchy svedkov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED],
- boli uplatnené žiadosti adresované spoločnosti [REDACTED], a spoločnosti [REDACTED],
- vyšetrovateľ Policajného zboru sa zaoberal návrhmi na zastavenie trestného stíhania predloženými obhajcami obvinených,
- vyšetrovateľ Policajného zboru sa oboznámil s obsahom znaleckého posudku, ktorý bol doručený v apríli 2017.

Okrem uvedeného boli vykonané aj niektoré jednoduché administratívne úkony.

14. Z obsahu sťažnosti a jej príloh a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že dozorujúci prokurátor preskúmal postup vyšetrovateľa Policajného zboru vo vymedzenom období roku 2017 po predložení vyšetrovacieho spisu a konštatoval, že ide o veľmi náročnú trestnú vec, čomu zodpovedá aj primeraná dĺžka prípravného konania. Spisový materiál obsahuje t. č. 62 zväzkov, ktorého súčasťou je okrem iného aj 10 vriec účtovných a iných dokumentov. O uvedenom dozorujúci prokurátor informoval právneho zástupcu sťažovateľa prípisom zo 14. decembra 2017.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a najmä vzhľadom na sťažovateľom v petite sťažnosti úzko vymedzený namietaný časový úsek prípravného konania v trestnej veci ústavný súd sťažnosť v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

16. Ústavný súd nad rámec poukazuje na to, že sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 11. júna 2018 predložil okrem iného aj fotokópiu ním podanej opakovanej sťažnosti z 22. mája 2018 (obdobie mimo úseku prípravného konania vymedzeného v petite sťažnosti) adresovanú dozorujúcemu prokurátorovi a taktiež predložil aj fotokópiu odpovede dozorujúceho prokurátora sťažovateľovi z 31. mája 2018, v ktorej okrem iného

uviedol, že napriek tomu, že došlo ku zmene v osobe vyšetrovateľa Policajného zboru, čo nemôže byť na ťarchu sťažovateľa zdôraznil, že „*vedúcemu špecializovaného tímu striktne uložil prijať také opatrenia, aby nový vyšetrovateľ PZ začal čo najkratšej dobe aktívne vykonávať vyšetrowanie v predmetnej trestnej veci*“.

17. Ústavný súd zdôrazňuje, že ak by napriek uvedenému v ďalšom priebehu predmetnej trestnej veci dochádzalo k zbytočným priet'ahom, je možné na ústavnom súde pri splnení všetkých zákonných náležitostí uplatniť novú sťažnosť.

18. Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa, ktoré v nej uplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2018